

פא:

עין משפט
גו מצוה

קנא א מיי פיה מהל' נקי מתוך הלכה ג
 סימן ז פתח עיניו טו
 טו"ח"ט סימן רעד:
 קנא ב (מיי פיה מהל'
 שמה הלכה ג ופי'
 ופכ"ח) שמה לאין טו
 טו"ח"ט סימן טו
 קנא ג מיי פיה מהל'
 נקי מתוך הלכה ו
 פתח עיניו טו טו"ח"ט
 סימן רעד:
 קנא ד מיי פיה מהל' ה
 שמה טו טו"ח"ט
 טו"ח"ט
 קנא ה מיי פיה מהל' ג
 סימן טו
 קנא ו מיי פיה מהל'
 רחל ה' יג שמה
 לאין קנא טו"ח"ט סימן
 סימן טו"ח"ט
 קנא ז ח מיי פיה מהל'
 מה הלכה ו ופי"ח סימן
 נקי מתוך הל' ג סי' י
 טו"ח"ט סימן רעד:
 קנא ט מיי פיה מהל'
 נקי מתוך הלכה ד
 פתח עיניו טו"ח"ט סימן
 רעד:
 י כ ל ו ה' חלף כרז אלפס
 כ"ק פ"י דף קמ"ע"ב

מרוכה פרק שביעי בבא קמא

אין לך כל שבט ושבת מישראל (א) גרסינן. ונפי' יק נחלני (ב) דף קנב. וטס) גזי חלוקת העולם (י) הנה גרסינן אין לך כל אחד ואחד מישראל כן נראה לר"מ: ונבטל דמי יינו סתוך דובשנו של חבירו. ע"כ מייירי כשעקל בית הכד כרוך עליה דל"כ לימא ליה מהפיקרא קזיכנא כדאמר לקמן בפרק בתרא (דף קטו:): וז"ל וחמאי נוטל דמי יינו הא אמר לקמן בפרק בתרא (סס) דלון לו אלף שכרו ומאי למימר דהך דר' ישמעאל ננו של רבי יוחנן בן זכוקה פליג כדאמר בסמוך גימחיה לא קאמר וכן משמע בתוספתא (ד) דנתר הן דלא יקון קמני הך אנל אין נראה דלמה יעול דמי יינו הלא יכול לומר אני הייתי דוחק ומניל כיון

ולא ממקום הרואה את החמה שנאמר עיקר האילן שהחמה מנשלת שם את הפרי וממיקו: מלא חבל חרס. מלא חבל של מזדה היה לו זכרומה מן היבשה למשוך רשמו. חרס כמו מזדהים וחרמים (קבלת ו): **בחוקם כל לשכטים.** כל מי שירצה יעול דהא כמטלטלי ושאר השלל והמלקוח היו: וכן אספ מולא ככנעני. אע"פ שכתוב כאן הר האמורי אף כנעני ופריזי כך היו להם וישראל שירשו היה להם לכל אחד הר ושפלה ונגז ועמק (ו) ארץ שדות ובקעות שקורין כנפיני"ה לכן נקראת נגז של שעה היא נגזשה שאין שם כל אילנות וממה זורמת ומנגזמה: אמר ליה לשמטיה. צמול: שרקה. טמיהו צמייט ומזכהו יפה: והא. קרקע דין: אפילו על יד עליה בלילה קשה לה דריסת הרגל ממחרתו: אפילו צמולא לארץ. וכ"ש כנכל שמזיין שם שירות ועוזרין ושכ"ס והלךך להמנות: מפסע ואולי. מיתד לימד פסיעות נסות ולא היה רוחה להסתלק אל מזר השדה: גדולמו. שהוא מראה לנו שהוא ירא שמים מאד ואינו חושש למנאי שהתנה יהושע ומחיו סיוהלא: בגיזרא דפרולא. כלומר נדוי: מאי וכן. פשיטא מאי שנה איבו מחבריה: והפסופו. את גופו משמע שאס טעה חביךך אמה לרין להעלותו לדרך: דאורייתא בי מלרי. יקנור סביבות מזרי הכרמים ולא יעבור בתוסס ויפסידס: איסרטיא. רה"ר ט"ו אמה: שדה כור. מכאן לאיסרטיא ושדה ניר מכאן מפנהו לשהה כור. ניר חרוש ולא זרוע: מפנהו. אלמא לא קנה מקומו דאי קנה מקומו מלי בעל השדה של ימין ושל שמאל לעטוביה: על המילר. מוטל כרוחם הדרך ועוצרין ומחליני עליו עושי טהרות ועממאות: כל שלשים יום. שלשים יום רשאי להניחו שם: דר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה. בפרק הגזול בתרא (לקמן קיד:): גמול של דבורים שהלכו לשדה חבירו ונחמייטו על שזכמה של אילן ואס יעול אחד אחד הן פורחות ואינן מלחר שנתנו עיניןן צאמה שוכה לפיך קולשה ונתון לו דמים: ומיל דובשנו. זה אס כדו של יין חה נא כדו של דבש ונסדקה מתי של דבש וכן זה נא כחבילת פשתן על חמורו חה נא כחבילת פשתן על חמורו של בעל היודה ודרכי ישמעאל יחדלי יניחו וכרייתא דעשרה תנאים סתמא היא: והא

של נפתלי היתה ולא עוד אלא שנמל מלא חבל חרס כדומה לקיים מה שנאמר יים ודרום ירשה תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר תלושין שבהרים בחזקת כל השבטים הן עומדים ומחוכרים בחזקת אותו השבט ואין לך כל שבט ושבת מישראל שאין לו בהר ובשפלה ובנגז ובעמק שנאמר בפנו וסעו לכם ובאו אה האמורי ואל כל שכניו בערבה בהר בשפלה ובנגז ובחוף הים וגו' וכן אתה מוצא בכנענים ובפרזיים (ו) ובאמוריים שלפניהם שנאמר ואל כל שכניו אלמא שכניו הכי הוו: ונפנין לאחורי הגדר ואפילו בשדה שהיא מלאה כרכום אמר רב אחא בר יעקב "לא נצרכה אלא ליטול הימנו צרור אמר רב חסדא ואפילו בשבת מר זוטרא חסידא שקיל ומהדר וא"ל לשמטיה (ז) (למחר) זיל שירקיה: ומהלכין בשבילי הרשות עד שתדר רביעה שניה אמר רב פפא והאי דידן אפילו טל קשי לה: ומסלקין לצדי הררכים מפני יתירות הררכים שמואל ורב יהודה הוו שקלי ואולי באורחא הוה מסתלק שמואל לצדי הררכים א"ל רב יהודה תנאין שהתנה יהושע אפילו בבבל א"ל שאני אומר יאפילו בחוצה לארץ רבי ורבי חיאי הוו שקלי ואולי באורחא מסתלקו לצדי הררכים הוה קא מפסיע ואזיל ר' יהודה בן קנוסא קמיהו א"ל רבי לרבי חיאי מי הוא זה שמראה גדולה בפנינו א"ל ר' חיאי שמא ר' יהודה בן קנוסא תלמידי הוא וכל מעשיו לשם שמים כי ממו לגביה חוייה א"ל אי לאו יהודה בן קנוסא את גורתניהו לשךך בגיזרא דפרולא: התועה בין הכרמים מפסג ויורד מפסג ועולה: ת"ר הרואה חבירו תועה בין הכרמים מפסג ועולה מפסג ויורד עד שמעלהו לעיר או לדרך וכן הוא שתועה בין הכרמים מפסג ועולה מפסג ויורד עד שיעלה לעיר או לדרך מאי וכן מהו דתימא חבירו הוא דידע להיכא מסלק דניפסוג אבל הוא דלא ידע להיכא קא סליק לא ניפסוג נהדרה נהדר בי מציירי קמ"ל הא דאורייתא הוא דתניא קא השבת גופו מניין ת"ל והשבותו דאורייתא הוא דקא בי מציירי אחא הוא תקן דמפסג ועולה מפסג ויורד: ומת מצוה קנה מקומו: ורמינהו דהמוצא מת מוטל באיסרטיא מפנהו לימין איסרטיא או לשמאל איסרטיא שדה כור ושדה ניר מפנהו לשדה כור ושדה ניר ושדה זרע מפנהו לשדה ניר היו שתיהן בורות שתיהן נירות שתיהן זרועות מפנהו למקום שירצה אמר רב ביבי במבטל על המיצר מתוך שניתן לפנותו מפנהו לכל מקום שירצה אמרי עשרה הני חד סרי הויין מהלכין בשבילי הרשות שלמה אמרה כדתניא הרי שכלו פירותיו מן השדה ואינו מניח בני אדם ליכנס בתוך שדהו מה הבריות אומרות עליו מה הנאה יש לפלוני ומה הבריות מוזקות לו עליו הכתוב אומר מהויות טוב אל תקרי רע ומי כתיב מהויות טוב אל תקרי רע אין כתיב כי האי גונא א"ל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך לעשות ותו ליכא והא איכא דרבי יהודה דתניא רבי יהודה אומר בשעת הוצאת זבלים אדם מוציא זבלו לרה"ר וצוברו כל שלשים כדי שיהא נישוף ברגלי אדם וברגלי בהמה שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ והא איכא דר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה דתניא רבי חבירו להציל נחיל שלו ונתון לו דמי שוכו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא זה שופך יינו ומציל דובשנו של חבירו ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא זה מפרק את עציו וטוען פשתנו של חבירו ונוטל דמי עציו מתוך פשתנו של חבירו שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ ביחודאי לא קאמרין והא

מסורת הש"ס

(א) (תוספתא פ"ח.) (ב) כ"ב קנב. (ג) ס"ח א"י וגם רש"י פ"ח. (ד) משנית ו'. (ה) (תוספתא כ"מ פ"ב.) (ו) פסולתין ע"ג. (ז) עירובין י"א. (ח) (ברכות ז.) (ט) (תוספתא ד"ב פ"ח.) (י) לעיל ז' כ"ב קנא. (יא) לקמן קיד: (יב) פ"י ע"ט ו"פ"ג.

תורה אור השלם

1. ומגדר תבואת שמש ומגדר גרש ירושם. דברים לג יד
2. ולתפילי אמר נפתלי שבע רצון ואלא ברכת ים ודרום ירושם. דברים לג כג
3. פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגז ובחוף הים ארץ הכנעני והלכנו עד הגדר הגזול נהר פרזי. דברים א ו
4. ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך וקנה עקר עד דרש אחיך אתו והשבותו לו. דברים כב ב
5. אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל דרך לצשות: משלי כ כו

הגהות הב"ח

(א) נפי' כנענים ובפריזים (שפטיים) חו"מ וי"ג פ"ח א"ן ז: (ב) רש"י ד"ה וכן אמה ופי' ונגז ועמק הפז' ואח"כ מה"ד נגז ארץ: (ג) ר"ח ד"ה א"ן ופי' מישראל ופי' גליל ופי' גרסינן נחמק: (ד) בא"ד העולם נכרי גליל ופי' חה נחמק:

הגהות הגר"א

(א) נפי' ונגז של א"י יתרום קנל ויעמית את הספינה (קנל ז' הוא נשמתם ובמחרתם מא"י:

לעזי רש"י

כנפיני"ה (קנפיני"ה) ערכה. מרובה. שדות.